

Příloha k protokolu o SZZ č.

Jméno: **Peter Demeter**

Vysoká škola: **FF JU v Č. Budějovicích,
Ústav estetiky**

Obor: **Estetika**

Datum odevzdání posudku: 20. 6. 2013

Oponent práce: **Mgr. Vera Yakimova, Ph. D.**

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Role textu v dramatickém umění

.....
(téma)

Bakalářská práce Petera Demetera s názvem „Role textu v dramatickém umění“ se věnuje velice zajímavé problematice vztahu mezi literaturou a divadlem a konkrétněji dramatickému textu a scénickým poznámkám. Objektem jeho zkoumání se staly názory tří významných českých estetiků – Otakara Zicha, Jana Mukařovského a Jiřího Veltruského.

Autor svůj text dělí na dvě základní části, první se zaměřuje na dramatické umění a dramatické dílo a druhá na dramatický text a poznámky. V každé části představuje postupně, ale i v komparaci, jak zmínění autoři na problematiku nahlíží. Jak sám autor shrnuje na straně 3: „Cílem této práce je pochopení vztahu dramatického textu k dramatickému umění a nalezení odpovědi na otázku do jaké míry jsou poznámky dramatického textu relevantní pro samotný text.“

V obou kapitolách Demeter úspěšně a celkem přesně charakterizuje jednotlivá pojetí představených autorů. Moje otázky se týkají spíše upřesnění napsaného, anebo jeho rozvinutí.

Na straně 8 autor píše, že podle Otakara Zicha „...čím bude herec lépe naplňovat ideu svého povolání – tedy čím herečtější bude jeho výkon – tím bude tzv. dramatičnost díla intenzivnější. U ostatních složek ale tato přímá úměra neplatí.“ Autor toto tvrzení dál nekomentuje, zeptám se proto, jak Zich dochází k těmto výrokům a zda s nimi autor souhlasí a proč.

Další zajímavá oblast Demeterova zkoumání je role monologu na divadle. Na straně 16 při analýze Jiřího Veltruského autor uvádí, že „jednotlivou dramatickou osobu nevytváří sám herec pomocí herecké postavy, ale též jeho kolegové, ostatní herci a také dekorace, rekvizity, kostýmy nebo hudba...“ Zdá se mi, že kromě uvedených příkladů, monology hrají pro charakterizaci postav stejně tak důležitou úlohu. Většinou nabízí divákovi vhled do pocitů a myšlenek postav a tím jsou nám poskytnuty způsoby pochopení motivace jejich jednání. Zajímavé by bylo zamyslet se, zda např. představení typu „one man show“, kde je monolog jediný prostředek vytváření postav, můžeme označit jako divadlo? A pokud ne, proč to

divadlo není? S tímto problémem souvisí i pasáž na straně 27, kde Demeter představuje Mukařovského článek „Dialog a monolog“. V závorkách zde autor uvádí, že monolog nemusí být nikomu adresován. Domnívám se, že monolog je vždy adresován, i když třeba imaginárnímu subjektu, samotné postavě, která monolog pronáší či koneckonců, pokud vyjdeme z fikčního světa, divákovi.

Další poznámka se týká procesu fungování divadelního textu na knižním trhu. Vydání divadelních her v textově podobě jsou pro naši společnost už samozřejmou součástí knižní produkce. Proč však tomu tak není s filmovými scénáři? Jejich vydání se rozšiřuje teprve od 90. let 20. století a je pořád považováno spíše za zajímavost, než každodennost. Je podle Demetera nějaký rozdíl mezi filmovým scénářem a dramatickým textem a jak by vysvětlil odlišný pohled na ně vzhledem ke knižním vydáním? Anebo z jiného hlediska – u poezie dnes už nevnímáme nutnost recitace, ale není poetický text také ochuzen a neúplný dokud není přednesen nahlas?

Pokud musím uvést nějaké slabiny textu, osobně by pro mě byl ještě kvalitnější, kdyby autor uvedl více příkladů, které by potvrdzovaly či problematizovaly teoretické koncepty, které představuje. Výjimečně autor cituje texty nepřímo přes jiné autory, což považuji za zbytečný nešvar, který se naskytuje často v studentských pracích.

Celkově hodnotím bakalářskou práci Petera Demetera jako povedenou a splňující podmínky kladené na tento druh kvalifikační práce. Autor přistoupil k tématu se zaujetím a pečlivostí, text se vyznačuje dobrým stylem a podnětným zpracováním.

Bakalářskou práci **doporučuji** k obhajobě.

Návrh hodnocení: **výborně**

.....
podpis oponenta bakalářské práce

V Českých Budějovicích dne 20. 6. 2013

